

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovéj v právnej veci navrhovateľov: 1/ **JUDr. M. P. R. R.**, 2/ **V. a. s. B. R.**, proti odporcom: **I. V.** pobočka P. ul. T. P. II. **JUDr. J. R. B.**-správca konkurznej podstaty úpadcu M. spol. s r. o., P. č. **X. P. o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky vo výške 1 793 510,48 Sk**, na odvolanie navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. februára 2008 č. k. 10 Cbi 9/03-114, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. februára 2008 č. k. 10 Cbi 9/03-114 v napadnutej časti týkajúcej sa odporcu v II. rade **p o t v r d z u j e.**

Vo zvyšnej napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1. apríla 2008 č. k. 10 Cbi 9/2003-128 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa navrhovatelia domáhali vylúčenia pohľadávky prihlásenej do konkurzu odporcom v I. rade vo výške 1 793 510,48 Sk a uznanej odporcom II. rade z uspokojenia.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 4K 104/02 zo dňa 07. 11. 2002 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu, odporcu v II. rade. Odporca v I. rade ako veriteľ prihlásil svoju pohľadávku vo výške 1 793 510,48 Sk. Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 24. 01. 2003 správca konkurznej podstaty túto pohľadávku odporcu uznal v plnej výške. Navrhovatelia 1/ a 2/ ako veritelia úpadcu popreli predmetnú pohľadávku odporcu v I. rade v plnej výške. Navrhovatelia popreli vykonateľnú pohľadávku, pričom ako odporcu v II. rade označili správcu konkurznej podstaty, ktorý nie je veriteľom a preto súd voči odporcovi v II. rade žalobu ako neopodstatnenú zamietol. Ďalej uviedol, že návrh na vylúčenie pohľadávky z uspokojenia ako navrhovateľ, podal JUDr. M. P. ako predseda predstavenstva navrhovateľa v 2/ rade. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľom v 1/ rade podaný návrh je neopodstatnený, pretože navrhovateľ v 1/ rade žiadnu pohľadávku voči v žalobe označeným odporcom nemá. Z uvedeného dôvodu súd návrh navrhovateľa v 1/ rade ako neopodstatnený zamietol. Návrh navrhovateľa v 2. rade proti odporcovi v II. rade súd prvého stupňa zamietol z dôvodu, že pohľadávka V., pobočka P. v celkovej výške 1 793 510,48 Sk bola na konkurznom súde v Košiciach k č. k. 4K 104/02 podaná v určenej lehote t. j. dňa 09. 01. 2003 pod poradovým číslom 19. Správca konkurznej podstaty po preverení doložených písomností k podanej prihláške uznal na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 24. 01. 2003 pohľadávku v plnej výške. Porušenie povinnosti platiteľa poistného t. j. úpadcu je preukázané z obsahu doložených Platobných výmerov. Odporca v I. rade nemal povinnosť doručovať písomnosti navrhovateľovi v 1/ rade, ktorý v tomto spore vystupuje v postavení účastníka ako fyzická osoba a nie ako štatutárny orgán úpadcu. Navrhovateľ v 2/ rade síce tvrdí, že pohľadávka odporcu v I. rade neexistuje, pričom o neexistencii pohľadávky nepredložil žiadne dôkazy. Nepredloženie dôkazov o tvrdení má preto za následok neunesenie dôkazného bremena a zamietnutia nároku navrhovateľa v 2/ rade. K námietke navrhovateľa v 2/ rade ohľadne premlčania pohľadávky odporcu v I. rade súd uviedol, že táto námietka má špekulatívny charakter, pretože ak navrhovateľ tvrdí, že pohľadávka neexistuje, nemôže sa ani premlčať. Poistné bolo predpísané platobnými výmermi, ktoré nadobudli právoplatnosť v roku 1996, pohľadávka do konkurzného konania bola prihlásená v roku 2002, teda v rámci 10-ročnej premlčacej lehoty, keď právo vymáhať poistné sa premlčí na desať rokov odo dňa nadobudnutia

právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa predpísalo (§ 21 ods. 3 zák.č. 273/1994 Z. z. v znení neskorších zmien).

Náhradu trov konania súd prvého stupňa účastníkom nepriznal, pretože navrhovatelia v konaní neboli úspešní a odporcom trovy konania nevznikli.

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolali navrhovatelia, navrhli rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní namietli, že sa nezúčastnili pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo veci samej z dôvodu, že na pojednávanie sa ospravedlnil aj odporca v II. rade správca konkurznej podstaty úpadcu JUDr. J. Ďalej namietali, že mali pripravené viaceré dôkazy, ktoré chceli na pojednávaní predložiť. Taktiež namietali procesné pochybenia, keď z rozsudku súdu prvého stupňa nie je zrejmé, kedy sa začalo pojednávanie, kto bol prítomný a kto sa ospravedlnil. Súd prvého stupňa oprel svoje rozhodnutie o právoplatné platobné výmery, ktoré prevzali osobne konatelia spoločnosti, ktorí v čase prevzatia neboli konateľmi tejto spoločnosti. Odsúhlasené a podpísané protokoly, na základe ktorých mohol odporca vystaviť platobné výmery neboli v konaní preukázané. Taktiež neboli doručované na správnu adresu navrhovateľa v I/ rade. Obdobne rozhodol okresný súd v prípade exekúcie, keď v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že platobný výmer nebol doručený do vlastných rúk, preto nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť a stať sa tak exekučným titulom.

Odporca v II. rade vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov uviedol, že súd prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vysporiadal po skutkovej stránke a dospel k správnejmu záveru a navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. v celom rozsahu a po prejednaní odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov je dôvodné.

Súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľov proti odporcovi v II. rade – správcovi konkurznej podstaty z dôvodu, že tento v zmysle ust. § 23 ods. 3 ZKV nie je pasívne legitimovanou osobou v danom spore.

Podľa ust. § 23 ods. 3 zák. č. 328/1991 Zb. v znení neskorších zmien (ďalej len ZKV) kto popiera vykonateľnú pohľadávku, musí toto stanovisko uplatniť podľa povahy pohľadávky buď na súde, alebo príslušnom správnom orgáne v lehote určenej súdom.

Ustanovenie citovanej úpravy určuje okruh aktívne legitimovaných osôb na podanie návrhu na určenie pravosti, výšky a poradia pohľadávky vykonateľnej a to všetky osoby, ktoré popreli vykonateľnú pohľadávku v konkurznom konaní, keď pod pojmom „všetky osoby“ treba

rozumieť ktorýkoľvek účastník konkurzného konania a správca konkurzného majetku. Citované ustanovenie nestanovuje však okruh pasívne legitimovaných osôb. Uplatnenú pohľadávku veriteľom – V. pobočka P. poprel v konkurznom konaní na prieskumnom pojednávaní veriteľ č. 12, ako vyplýva zo zápisnice z prieskumného pojednávania zo dňa 24. 01. 2003, ktorým je navrhovateľ v 1. rade. Popretá bola okrem iných, pohľadávka odporcu v I. rade. Odporca v II. rade popretú pohľadávku navrhovateľom v 1. rade, veriteľovi V. B., uznal. V právnom vzťahu popretia vykonateľnej pohľadávky je nositeľ práva pohľadávky, t. j. veriteľ, ktorý pohľadávku uplatnil v lehote v konkurznom konaní a osoba (môže byť iný veriteľ), ktorá túto pohľadávku v konkurznom konaní poprela. Z uvedeného je zrejmé, že v tomto vzťahu je možné v zmysle citovaného ust. § 23 ods. 3 ZKV žalovať vykonateľnú pohľadávku len proti tomu z veriteľov, ktorý túto popretú pohľadávku uplatnil v konkurznom konaní. Ostatné osoby nie sú pasívne legitimované osoby, t. j. správca konkurznej podstaty nie je v tomto spore pasívne legitimovanou osobou a preto správne súd prvého stupňa proti správcovi konkurznej podstaty ako odporcovi v II. rade žalobu navrhovateľov v 1. a 2. rade zamietol.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol v odôvodnení rozhodnutia, že navrhovateľ v 1. rade žiadnu pohľadávku proti označeným odporcom nemá. Z obsahu zápisnice z prieskumného pojednávania zo dňa 24. 01. 2003 v konkurznej veci úpadcu sp. zn. 4 K 104/02 vyplýva, že navrhovateľ v konkurznom konaní uplatnil pohľadávku vo výške 140 000,-Sk, označený ako veriteľ č. 12 a tento na prieskumnom pojednávaní aj poprel pohľadávku uplatnenú v konkurze odporcovi v I. rade. Preto nie je zrejmé, z čoho vyplýva záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľ v 1. rade nemá žiadnu pohľadávku proti označenému odporcovi v II. rade. Tento záver by mohol vyplývať len z neuplatnenej určovacej žaloby o určenie pravosti, výšky alebo poradia uplatnenej pohľadávky navrhovateľa v 1. rade v lehote určenej konkurzným súdom, prípadne z právoplatne skončeného konania o takomto návrhu v neprospech navrhovateľa v 1. rade. Takéto skutočnosti však z obsahu spisu ani odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa nevyplývajú. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že súd prvého stupňa nemá celkom zrejmé postavenie navrhovateľa v 1. rade, keď na strane 3 odôvodnenia uvádza, že návrh na vylúčenie pohľadávky z uspokojenia ako navrhovateľ v 1. rade podal JUDr. M. P. ako predseda predstavenstva navrhovateľa v 2. rade. Ani tento záver súdu prvého stupňa z obsahu návrhu nevyplýva, keď návrh podala fyzická osoba JUDr. M. P. s označeným rodným číslom a adresou trvalého bydliska bez označenia, že uvedená osoba koná ako predseda predstavenstva odporcu v II. rade. Navrhovatelia v konaní nenamietli porušenie povinnosti platiteľa poisťného t. j. úpadcu, týmto sa v návrhu vôbec nezaoberajú. Navrhovatelia namietli pravosť vykonateľnej pohľadávky z dôvodu, že titul pohľadávky, platobné výmery odporcu v I. rade, neboli

riadne doručené úpadcovi z dôvodov uvedených navrhovateľmi v návrhu na začatie konania a vyjadreniach v podaniach navrhovateľov a z tohto dôvodu nemožno pohľadávku považovať za vykonateľnú v zmysle ust. § 23 ods. 3 ZKV. S uvedenou námietkou sa súd prvého stupňa vôbec nezaoberal len v odôvodnení konštatoval, že porušenie povinnosti platiteľa poisťného t. j. úpadcu je preukázané z obsahu doložených platobných výmerov, hoci samotné porušenie zákonnej povinnosti navrhovateľa nenamietali, namietali neexistenciu pohľadávky z iných dôvodov, a ďalej konštatoval, že odporca v I. rade nemal povinnosť doručovať písomnosti navrhovateľovi v 1. rade, ktorý v tomto spore vystupuje v postavení účastníka ako fyzická osoba a nie ako štatutárny orgán úpadcu. Na preukázanie tvrdenia navrhovateľa predložili, resp. odporca v I. rade, platobné výmery údajne osobne prevzaté úpadcom, pričom súd prvého stupňa týmito listinnými dokladmi nevykonal dokazovanie na pojednávaní ako aj dokladmi súvisiacimi, ktoré na podporu svojho tvrdenia predložili navrhovateľa.

Odvolačný súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa popretia vykonateľnej pohľadávky odporcu v I. rade navrhovateľmi v 1. a 2. rade v zmysle ust. § 221 ods. 2 písm. h/, g/ O. s. p. vo veci samej zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa odporcu v II. rade v zmysle ust. § 219 O. s. p ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle ust. § 224 ods. 3 O. s. p. súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Uznesením zo dňa 01. 04. 2008 č. k. 10 Cbi 9/2003-128 a č. k. 10 Cbi 9/2003-127 súd prvého stupňa uložil poplatkovú povinnosť navrhovateľovi v 1. a 2. rade zaplatiť na účet súdu v lehote 10 dní súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa každému vo výške 10 000,--Sk podľa položky č. 2 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov.

Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie navrhovateľa v 1. a 2. rade, navrhli napadnuté uznesenia zmeniť a uložiť povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 3 000,--Sk. Podľa názoru odvolateľov je potrebné posudzovať výšku súdneho poplatku za odvolanie podľa platnej právnej úpravy z roku 2000 s poukazom na ust. § 18 ods. 2 zák. č. 621/2005 Z. z.

Navrhovateľa podali odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa dňa 28. 03. 2008 na pošte. Z uvedeného je zrejmé, že odvolanie bolo podané v čase účinnosti zák. č. 330/2007 a č. 511/2007 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Podľa ust. § 17 ods.2 zák. č. 71/1992 Zb. v znení zák. č. 330/2007 a zák. č. 511/2007 účinných v čase podania poplatkového úkonu, poplatok za odvolanie a dovolanie podané po nadobudnutí účinnosti tohto zákona sa vyrubuje vo výške určenej týmto zákonom.

Podľa Položky 2 Sadzobníka súdnych poplatkov z návrhu na začatie konania v obchodných veciach, ak nemožno predmet konania oceniť sa poplatky vyberajú vo výške 10 000,--Sk. Spoločná poznámka 3. k položkám 1 a 2 Poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd prvého stupňa správne postupoval v určení poplatkovej povinnosti odvolateľov proti rozsudku súdu prvého stupňa, keď použil sadzbu súdneho poplatku podľa právnej úpravy platnej v čase podania poplatkového úkonu t. j. v čase podania odvolania navrhovateľov proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa týkajúce sa určenia povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v zmysle ust. § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 24. júna 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

